

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ตรวจสอบสภาพของลูก: หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับพ่อผู้เดียวเท่านั้นหรือไม่ หรือผูกพันอยู่กับความสัมพันธ์ของกรรม?
- คำถาม:** เพื่อที่จะให้คุณประโยชน์แก่ตัวลูกเอง ลูกควรจะมีเก็บบันทึกชาร์ทในสองประเด็นใดทุกวัน?
- คำตอบ:** เก็บบันทึกชาร์ทของโยคะและกิจกรรมประจำวันของลูก ตรวจสอบเพื่อดูว่าลูกได้ก่อให้เกิดความเสียหายใดๆ ในงานรับใช้หรือไม่ ถามหัวใจของลูกเสมอ: ฉันจดจำพ่อมากแค่ไหน? ฉันใช้เวลาของฉันอย่างไร ประสิทธิภาพสำเร็จหรือไม่? ฉันมองดูผู้อื่นหรือไม่? หัวใจของฉันผูกพันอยู่กับรูปหรือนามของใครหรือไม่?
- เพลง:** มองดูใบหน้าของท่านในกระจกของหัวใจของท่าน

โอม ซานติ ใครพูดสิ่งนี้? พ่อที่ไร้ขีดจำกัดพูด: โอ้ ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือสิ่งมีชีวิต มีคำกล่าวว่าดวงวิญญาณได้จากไปแล้ว สิ่งนี้หมายความว่าผู้มีชีวิตได้จากไปแล้ว เวลานี้พ่อกำลังนั่งอยู่ที่นั่นเป็นการส่วนตัวและกำลังอธิบาย: โอ้ ดวงวิญญาณจงจำไว้ว่า! ลูกต้องไม่มองที่ชาติเกิดปัจจุบันนี้เท่านั้น เพราะเมื่อลูกมีความตโมประธานลูกก็ลงบันไดมาและกลับมาไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น ลูกต้องทำบาปอย่างแนนอน นี่คือเรื่องของความเข้าใจ ลูกจะบอกได้อย่างไรว่ามีบาปมากแค่ไหนในชาติเกิดก่อนหน้านีที่ยังคงอยู่ในศีรษะของลูก? ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเอง ลูกสามารถอยู่ในโยคะได้นานแค่ไหน? ลูกมีโยคะที่ดีกับพ่อมากแค่ไหน บาปของลูกก็จะถูกทำลายไปมากเท่านั้น บาบพูดว่า: จดจำพ่อและพ่อจะรับประกันว่าบาปของลูกจะถูกทำลาย ลูกทั้งหมดต้องตรวจสอบหัวใจของลูกเอง: ฉันมีโยคะกับพ่อมากแค่ไหน? นานเท่าที่ลูกอยู่ในโยคะและกลับมาบริสุทธิ์ บาปของลูกจะถูกตัดออกไปตามนั้น โยคะของลูกก็จะเพิ่มขึ้นเช่นกัน ถ้าลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะไม่สามารถมีโยคะได้ มีลูกบางคนที่ไม่มีความกระตือรือร้น 15 นาทีตลอดทั้งวัน ถามตนเอง: หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับชีพบาบาหรือกับผู้ที่มิร่างกาย? หัวใจนั้นผูกพันกับความสัมพันธ์ของกรรมหรือไม่? มายานาพาญมาสู่ลูกๆ เท่านั้น ลูกสามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าสภาพของลูกเป็นเช่นไร หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับชีพบาบาหรือผู้ที่มิร่างกายใดหรือไม่? ถ้าหัวใจนั้นผูกพันอยู่กับความสัมพันธ์ของกรรม ลูกควรจะมีหัวใจอย่างมีบาปมากมายเหลืออยู่ แล้วมายาก็ทำให้ลูกอยู่ในหลุม นักเรียนสามารถเข้าใจภายในว่าพวกเขาจะสอบผ่านหรือไม่ ว่าพวกเขา กำลังศึกษาเล่าเรียนได้ดีหรือไม่ พวกเขาตามลำดับกันไป ลูกดวงวิญญาณต้องนำประโยชน์มาให้ตนเอง พ่อได้ให้คำแนะนำนี้แก่ลูก: ถ้าลูกต้องการที่จะเป็นดวงวิญญาณบุญที่กลับบริสุทธิ์และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง สิ่งแรกสำหรับลูกคือการอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกลงมาอย่างบริสุทธิ์และลูกก็ต้องกลับขึ้นไปอย่างบริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ถามหัวใจของลูกเองอย่างสม่ำเสมอว่าลูกจดจำพ่อมากแค่ไหนและลูกกำลังทำอะไร สำนักของนักเรียนที่นั่งข้างหลังจะต้องคัดกรองพวกเขาอย่างแนนอน ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงลูกต้องทำความเพียรพยายาม แล้วต้องมีพฤติกรรมที่ดีเช่นกัน จดจำพ่อและจัดการของบาปที่อยู่บนศีรษะของลูก ภาระของบาปของลูกไม่สามารถถูกขจัดออกไปได้จนกว่าลูกจะมีการจดจำระลึกถึง ดังนั้น ลูกควรจะมีโยคะอย่างมากกับพ่อ พ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใดพูดว่า: จดจำฉันพ่อของลูกแล้วบาปของลูกจะถูกทำลาย เวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว ลูกไม่สามารถไว้วางกายของลูกได้ อุบัติเหตุก็เกิดขึ้นในทันที ความตายก่อนเวลาอันควรเวลาอยู่ในฤดูกาลอย่างเต็มที่ ดังนั้น เพื่อที่จะให้คุณประโยชน์แก่ตนเอง ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเอง เก็บบันทึกชาร์ทเพื่อตรวจสอบโยคะของลูกและกิจกรรมตลอดทั้งวัน ลูกได้ทำบาปมากแค่ไหนตลอดทั้งวัน? เริ่มแรกบาปเข้าสู่ความคิดและคำพูดของลูกและแล้วก็การกระทำของลูก เวลานี้ลูกได้รับสติปัญญาที่ลูกต้องตามศีลธรรมในการทำกรรมดี ลูกหลอกลวงใครไหม? ลูกโกหกโดยไม่จำเป็นหรือไม่? ลูกทำให้งานรับใช้เสียหายหรือไม่? ด้วยการติดกับในรูปและนามของใครบางคนลูกก็ได้ประณามพ่อของยักษ์ พ่อพูดว่า: อย่าได้ทำให้ใครมีความทุกข์ อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ลูกควรจะมีใส่ใจอย่างมากว่าสภาพของลูกจะกลายเป็นเช่นไร ถ้าลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ถ้าลูกทำความผิดขณะนั้นลูกจะต้องสำนึกผิดและเสียใจอย่างมากมายในเวลาสุดท้าย ทำความเข้าใจว่าผู้ที่ได้รับสถานภาพที่ต่ำนั้นก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำ ใช้สติปัญญาของลูกเพื่อทำความเข้าใจว่าลูกต้องทำอะไร ให้มันตรานี้แก่ทุกคน: จดจำพ่อ! ลูกๆ ได้รับเป้าหมายแล้ว ผู้คนในโลกไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ สิ่งแรกและสิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกได้รับความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างแล้ว ลูกได้รับประเด็นใหม่ๆ ทุกวันเพื่อที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกสามารถใช้ภาพที่มีรูปแบบที่หลากหลายที่จะอธิบายด้วยเช่นกัน วางรูปภาพนี้ถัดจากภาพบันไดและอธิบายว่าลูกเข้าไปสู่สเกลที่หลากหลายอย่างไร ลูกควรไตร่ตรองความรู้ตลอดทั้งวันเกี่ยวกับวิธีที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น แม้ขณะที่กำลังทำงานรับใช้ก็ให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อ ด้วยการจดจำ

ระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องให้เหตุผลประโยชน์แก่ตนเอง พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่า มีบาปของ 63 ชนิดเกิดอยู่ในลูกแต่ละคน จากสาเหตุประณามลูกก็กลับมาตบะโมประณาม ด้วยการทำบาป ขณะนี้ลูกเป็นของพ่อ ห้ามสร้างการกระทำใดที่เป็นบาป การพูดโกหก การเป็นเช่นปีศาจ การทำให้เกิดความแตกแยกในบ้าน การซุบซิบนินทา การทะเลาะเบาะแว้ง ทั้งหมดนั้นเป็นสาเหตุของการสูญเสียอย่างมาก สิ่งเหล่านั้นทำลายโยคะของลูกออกไปจากพ่อ ดังนั้น นั่นคือบาปอย่างมาก บางคนทรยศต่อรัฐบาล พวกเขาให้ความลับของรัฐบาลแก่ศัตรูและเป็นเหตุของการสูญเสียอย่างมาก ดังนั้น พวกเขาจึงถูกลงโทษอย่างรุนแรงมาก ควรจะมีเพชรพลอยแห่งความรู้เท่านั้นที่ออกจากปากของลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องไม่ถามกันและกันเกี่ยวกับข่าวที่ไร้สาระ พูดเกี่ยวกับเรื่องของการความรู้เท่านั้น คุณมีโยคะกับพ่ออย่างไร? คุณอธิบายให้คนอื่นรู้ได้อย่างไร? เพียงแค่คิดถึงแง่มุมเหล่านี้ตลอดทั้งวัน ไปและนั่งอยู่ข้างหน้ารูปภาพต่างๆ ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาภาพลักษณ์ที่หลากหลายมากมาย แต่พวกเขาก็ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับภาพเหล่านั้น นี่เป็นศรัทธาที่มั่งคั่งและการบูชารูปปั้นบูชา บาร์ตมีชื่อเสียงมากสำหรับสิ่งเหล่านี้ ขณะนี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ผู้อื่น มีผู้คนมากมายหลายประเภทมาที่นิทรรศการ พวกเขาบางคนคิดว่าพวกเขามีค่าที่จะมาดูและเข้าใจ พวกเขาจะดูแต่พวกเขาไม่เคยไปที่ศูนย์ นับวันสภาพของโลกจะเลวร้ายลง มีการต่อสู้รบราอย่างมากมาย สิ่งต่างๆ มากมายกำลังเกิดขึ้นในต่างประเทศ อย่าได้ถามเลย ผู้คนมากมายกำลังจะตาย โลกนี้ตะโมประณาม แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าไม่ควรจะทำการระเบิด พวกเขา ก็พูดด้วยเช่นกันว่า เป็นเพราะผู้อื่นมีระเบิดอยู่มากมายพวกเขาจึงต้องทำการระเบิดเหล่านั้น มิฉะนั้นพวกเขาจะต้องยอมจำนน ความคิดทั้งหมดที่เกิดขึ้นมานั้นเป็นไปเพื่อการทำลายล้าง การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น มีคำกล่าวที่ว่าช่างก่อดลใจให้สิ่งนี้เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจ พวกเราเชื่อมั่นในละคร มายามีพลังมาก เธอทำให้แม่กระทั้งลูกๆ ของพ่อตกลงไปสู่กิเลส ได้มีการบอกลูกหลายครั้งว่าห้ามรุกร่างกายของใคร ห้ามติดกับในนามหรือรูปของใคร แต่มายาก็ตะโมประณามมากที่เธอวางกับดักลูกกับร่างของใครบางคน เธอจับกุมลูกไว้โดยที่ลูกไม่ได้ตระหนักรู้ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ หลายครั้งให้ทำตามศรัทธา แต่บางคนก็ไม่ทำตาม การกำหนดของราวันเข้าไปสู่จิตใจของลูกทันที ราวันไม่ปล่อยให้ลูกออกจากกรงขัง พ่อพูดว่า: พิจารณาตัวตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ขณะนี้เรากำลังจะกลับบ้าน เวลานี้เราจะได้รับการปลดปล่อยจากความเจ็บป่วยเป็นเวลาครึ่งวงจร เมื่อลูกอยู่ที่นั่น ร่างกายของลูกปราศจากโรคภัย ที่นี้ลูกมีโรคมากมาย! ขณะนี้โลกนี้คือถิ่นบึงของนรก ผู้คนเหล่านั้นศึกษาการด่าประณา (คัมภีร์) แต่คนที่อ่านคัมภีร์และคนที่ฟังคัมภีร์นั้นไม่เข้าใจอะไรเลย บาบาเองพูดว่าก่อนหน้านี้ ท่านมีความซาบซึ้งของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก ท่านมีความสุขที่ได้ยินว่าท่านจะได้พบกับพระเจ้าโดยการทำความเลื่อมใสศรัทธาและแล้วจึงเฝ้าแต่ทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธา เป็นเพราะลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ ที่ลูกร้องเรียกหา โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา เป็นการดีที่ลูกแสดงความเลื่อมใสศรัทธา แล้วเหตุใดลูกจึงจดจำพระเจ้า? มีความเชื่อกันว่าพระเจ้าจะมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา ท่านจะให้ผลอะไร? ไม่มีใครรู้อะไร พ่อพูดว่า: อธิบายให้แก่ผู้ที่ศึกษากิตะ พวกเขาคือผู้ที่ เป็นของศาสนาของเรา สิ่งแรกและสิ่งหลักที่กล่าวถึงในกิตะคือ “พระเจ้าพูด” เวลานี้ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ? คำแนะนำของพระเจ้าเป็นสิ่งที่จำเป็น เวลานี้ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร และดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร ผู้คนหวาดกลัวประเด็นของการรู้เหล่านี้มาก แต่พวกเขาชอบความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก พวกเขาวิ่งหนีไปไกลจากความรู้สามไมล์ เป็นสิ่งที่ดีมากที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ขณะนี้จะต้องมีการก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์และโลกเก่าจะต้องถูกทำลายล้าง อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ฟังสิ่งนี้เลย คำแนะนำของพ่อก็คือ: เลิกรับฟังสิ่งที่เลวร้าย! ฯลฯ แล้วมายาก็บอกว่า: ห้ามได้ยินสิ่งต่างๆ ของبابา! หนทางของมายาคือ: เลิกรับฟังความรู้ของชีพبابา! มายาตบตีลูกอย่างหนักมากจนความรู้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก และแล้วลูกก็ไม่สามารถจดจำพ่อได้ ลูกจึงจดจำแค่เพื่อนฝูงญาติมิตรและผู้ที่มีร่างกายเท่านั้น และลูกก็ไม่เชื่อฟังคำสั่งของبابา พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นตลอดเวลา แต่พวกเขาก็ไม่เชื่อฟังและพูดว่า: จนนจดจำคนนั้นคนนั้น ถ้าลูกจดจำคนอื่นลูกจะสับสน ลูกไม่ควรชอบสิ่งเหล่านั้น โลกนี้สกปรกอย่างสิ้นเชิง สวรรค์ใหม่กำลังมีการก่อตั้งสำหรับเรา ลูกๆ ได้รับคำแนะนำของพ่อและวงจรโลกแล้ว ดังนั้น ลูกควรจะอยู่อย่างไม่วางวนกับการศึกษานี้ พ่อพูดว่า: มองดูภายในตนเอง มีตัวอย่างของนาราด ดังนั้นพ่อพูดว่า: มองดูตนเองเพื่อดูว่าลูกจดจำพ่อมากแค่ไหน ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่ว่าสถานการณ์ของลูกจะเป็นอย่างไร ลูกต้องจดจำชีพبابา อย่าได้มีความรักต่อคนอื่น ในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกออกจากร่างของลูก ต้องมีการจดจำระลึกถึงชีพبابาเท่านั้น จดจำชีพبابาและดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่มีใครรู้ว่าใครเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ใครให้ความรู้ให้แก่ลูกบราห์มิน? ใครทำให้ลูกบราห์มินกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด จุดแห่งแสง ดังนั้น ท่านจึงเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองใช่ไหม? ใช่ ท่านคือบุคคลแรกไม่เช่นนั้นใครจะทำให้เราบราห์มินเป็นเช่นนั้น? ท่านมีความรู้ทั้งหมดของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกดวงวิญญาณกลายเป็นเช่นนั้น ท่านเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้มีการแสดงว่าวิชณูถือ

กัจจกรนี้ เราพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดคือ ตรีกาลดาชิ ตรีมูรติ และตรีเนตร ท่านทำให้เรากลายเป็นผู้คงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เพื่อที่จะให้ความรู้ให้แก่เรา ท่านจะเข้ามาในร่างของมนุษย์อย่างแนนอน มีเพียงผู้สร้างเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่เรา ในเมื่อไม่มีใครรู้จักผู้สร้าง พวกเขาจะได้รับความรู้ของสิ่งสร้างได้จากที่ไหน? ขณะนี้ลูกเข้าใจแล้วว่าชีพบาบาคือ ผู้คงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านรู้ว่าเราเข้าสู่วงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างไร ท่านไม่ได้เข้าสู่วงจรของการกลับมาใช้ชาติเกิด แต่ท่านมีความรู้ที่ท่านให้แก่เรา ดังนั้น อันดับแรกคือชีพบาบาผู้ที่คงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง มีเพียงชีพบาบาเท่านั้นที่สามารถทำให้เรากลายเป็นผู้คงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ท่านทำให้พวกเราบริสุทธิ์ เพราะพร้อมกับผู้สร้าง ท่านเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วย พอรู้อะไรเกี่ยวกับชีวิตของลูกๆ ชีพบาบาดำเนินการก่อตั้งด้วยบราห์มา ท่านคือคาร์ณการวันฮาร์ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน พ่อสอนลูกแล้วท่านก็พูดว่า: ลูกต้องสอนผู้อื่นด้วย เป็นชีพบาบาที่ทำให้ลูกกลายเป็นผู้คงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ท่านพูดว่า: พ่อมีความรู้ของวงจรโลก นี่คือวิธีที่พ่อสามารถให้ความรู้แก่ลูกได้ ลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร? ลูกควรเก็บเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของลูกไว้ในสติปัญญาของลูก แม้ว่าลูกจะเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกมากเท่านี้ ลูกก็สามารถกลายเป็นผู้ปกครองโลกได้ นี่คือความรู้ ด้วยการมีโยคะที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป เก็บบันทึกชาร์ทของทั้งวัน: ถ้าลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงลูกจะเก็บบันทึกชาร์ทได้อย่างไร? ลูกจะทำอะไรตลอดทั้งวัน? ลูกจดจำได้มากเท่านี้ไหม? มีบางคนเก็บชาร์ทที่พวกเขาได้ศึกษาคัมภีร์มากแค่ไหนหรือที่พวกเขาได้ทำบุญมากแค่ไหน ฯลฯ ลูกจะพูดว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานแค่ไหน และลูกได้ให้คำแนะนำของพ่อในสภาพของความสุขแก่ผู้คนมากแค่ไหน ไตรตรองประเด็นที่ลูกได้รับจากพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่า เก็บความรู้ที่ลูกได้รับในสติปัญญาของลูก อ่านมุรลิตูทุกวัน นั่นก็เป็นสิ่งที่ดีมากเช่นกัน ไตรตรองประเด็นใดก็ตามที่ลูกได้รับจากมุรลิตูซ้ำแล้วซ้ำเล่า ผู้ที่อยู่ต่างประเทศก็จดจำบาปามากกว่าผู้ที่อยู่ที่นี้ มีหลายคนมากมายผู้ที่อยู่ในปวงพินธะไม่แม้กระทั่งจะเคยเห็นบาป พวกเขาจดจำบาปอย่างมากมาย พวกเขาคงอยู่อย่างซบเซาอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้านพวกเขาก็มีนิมิต หรือศรัทธาของพวกเขาคพัฒนาขึ้นเพียงแค่พวกเขาฟังความรู้นี้ ดังนั้นพ่อพูดว่า: ฝ่าแต่มองดูตนเองเพื่อจะดูว่าสถานภาพที่ลูกประกาศสิทธิ์จะสูงแค่ไหน พฤติกรรมของลูกเป็นอย่างไร ลูกถูกยั่ววนด้วยอาหารหรือเครื่องดื่มใดๆ หรือไม่? ห้ามพัฒนานิสัยเช่นนั้น สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงที่ไร้สิ่งเจือปน ถามหัวใจลูก: ลูกจดจำใคร? ลูกจดจำคนอื่นได้นานแค่ไหน? ลูกต้องซึมซับความรู้และตัดบาปของลูก บางคนทำบาปเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! พระเจ้าพูดว่า: ทำสิ่งนี้! อย่างไรก็ตามพวกเขาพูดว่า: ฉันอยู่ภายใต้อิทธิพลของใครบางคนอื่น นั่นคือพวกเขายู่ภายใต้อิทธิพลของมายา อัจชะ ดำเนินไปภายใต้อิทธิพลของมายา ลูกสามารถทำตามศรัทธาหรือทำตามการกำหนดของจิตใจตนเอง! ตรวจสอบเพื่อดูว่าลูกสอบผ่านในสถานภาพนั้นมากแค่ไหน ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด? ไม่เช่นนั้นลูกจะทุกข์ทรมานกับการสูญเสียถึง 21 ชาติเกิด เมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก จะไม่มีแม้กระทั่งการเอ่ยถึงสำนักที่เป็นร่าง เหตุนี้เองลูกจึงได้รับการบอกให้มีความสำคัญเป็นดวงวิญญาณ อัจชะ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

2. เลิกถามเกี่ยวกับข่าวที่ไร้ประโยชน์ จงพูดสิ่งเกี่ยวกับความรู้ท่ามกลางลูกเอง ละทิ้งการพูดโกหก การเป็นเช่นปีศาจ และการทำให้เกิดความแตกแยกในบ้าน ให้เพียงเพชรพลอยของความรู้เท่านั้นที่ออกมาจากปากลูก เลิกฟังหรือพูดสิ่งที่เลวร้าย

จะกลายเป็นผู้เอาพิชิตมายาและเป็นผู้เอาพิชิตโลก
คติพจน์: จิตสำนึกของ “ของนั้น” คือสิ่งเจือปนที่ผสมลงในทองคำแท้ ซึ่งจะลดคุณค่าลง ดังนั้นจงบั่นจิตสำนึก
ของ “ของนั้น”

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: คงอยู่อย่างมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอด้วยสำนึกของรูปรวม

เมื่อคุณรู้สึกว่าคุณอยู่ลำพังในการทำงานหรือในงานรับใช้ใดๆ คุณก็กลับมาเหนื่อยล้า และแล้วคุณก็ทำให้บางคนที่มีสอง
แขนเป็นเพื่อนของคุณ และลืมผู้ที่มีพนักแขน เมื่อผู้ที่มีพนักแขนออกจากบ้านและมาหาคุณเพื่อเป็นเพื่อนคุณ ทำไมคุณไม่รักษา
เขาให้เป็นรูปรวมกับคุณ? ให้สติปัญญาของคุณอยู่ในรูปรวมอย่างสม่ำเสมอ และคุณจะได้รับความร่วมมือต่อไป